

Sommeliers: «La nostra musicació de Joan Margarit posa en valor la creença en la llibertat com a forma d'amor»

Aquesta setmana Enderrock entrevista els cinc finalistes al Premi Miquel Martí i Pol del Certamen Terra i Cultura 2018

Teresa Nogueron i Rocío Seligrat de **Sommeliers** han musicat "La llibertat", poema de Joan Margarit (Sanaüja, la Segarra, 1938) que pertany al poemari *Els primers freds. Poesia 1975-1995* (Proa, 2004). Aquest és un dels cinc poemes finalistes al Premi Miquel Martí i Pol 2018 que organitza el Cellar Vall-Llach. El jurat es reunirà dissabte 10 de novembre, i la seva decisió es farà pública el dimarts 13 de novembre.

Foto: Arxiu Sommeliers

Què heu trobat en aquest poema de Joan Margarit?

Hi hem trobat l'equilibri entre contundència i ràbia, d'una banda, i dolçor i esperança, de l'altra. Una barreja explosiva i alhora molt bonica, un missatge potent i atemporal. La lletra ens va recordar l'esperit lluitador que portem a dins, el coratge que ens permet valorar les coses importants. Lluitar per la llibertat com a forma d'estimar-nos, superar els temps de repressió i cercar un espai on ser lliures.

Sabeu a qui la dirigeix, el poeta?

No sabem a qui va dirigida, però percebem el text del poema com un clam de revolució, no només política sinó també personal, la llibertat en l'art i la bellesa en la incertesa dels seus propis límits. Nosaltres l'hem volgut dirigir tal com l'hem entesa, com un crit general a la reflexió, molt conscients de l'actual moment polític i social.

Una de les coses que diu és 'la llibertat és una llibreria'... En quin lloc col·loqueu les vostres lectures a l'hora de compondre les vostres cançons?

Creiem que són part del nostre subconscient i del nostre llenguatge com a persones. A l'hora d'escriure una cançó, busquem transmetre una manera de sentir-nos, unes emocions, una història que ha nascut fruit de l'experiència de certes emocions, o simplement com a descripció d'una imatge o d'una "escena". Tenint en compte tot això, escrivim d'una manera senzilla i entenedora el que hem viscut o sentit, i ens deixem portar per on vol la música.

Què heu volgut fer musicalment amb aquesta adaptació?

Hem volgut experimentar, fer alguna cosa diferent del que havíem estat component fins llavors. El poema és profund i inspirador, i alhora expressa moltes veritats de manera molt explícita i clara. En la nostra interpretació hem volgut crear contrastos, amb una combinació de mode menor i major, amb moments "incòmodes" i foscos, però sempre amb el valor de creença en la llibertat com a forma d'amor, i és per això que el final, després de créixer amb un caire més bluesístic a la part més reivindicativa, se suavitza i s'endolceix.

Heu musicat altres poemes abans. Què us agrada de fer-ho?

Personalment, totes dues hem musicat altres poemes abans, per exemple "Tot l'enyor de demà",

---

de Joan Salvat-Papasseit, o en un pla més bàsic, altres de no tan coneguts en treballs de composició. Musicar no és fàcil, perquè les interpretacions són tan subjectives que de vegades fa por que es perdi l'essència del que es volia dir, però precisament creiem que és positiu agafar una obra d'art que per si mateixa ja és bella i portar-la a una altra art com és la música, on ens movem còmodes, i fer-ne una interpretació des d'aquesta mirada.

Teniu alguna anècdota que volgueu destacar de la vostra relació de música i poesia?

Aquest poema en concret, "La Llibertat", sí que l'havíem llegit, així com altres llibres de poemes que Joan Margarit a la seva filla Joana. Com que ja coneixíem una mica la seva obra, de seguida vam buscar poemes que ens diguessin alguna cosa de manera notòria, i "La Llibertat" va ser el que més ens va cridar l'atenció. A més, com a anècdota, la Teresa el té escrit a mà al dors d'una samarreta i d'una senyera que porta a diverses manifestacions. Segurament aquest va ser el toc definitiu per escollir-la.

Què valoreu d'un poema i què d'una cançó?

Que ens traspassin les paraules i que incideixin sobre les emocions, que remoguin una mica, no cal que sigui de manera agitada, però sí que facin trobar la màxima expressió de la bellesa. Hi ha autors que, amb paraules planeres i entenedores, emocionen, i altres que ens fan entrar en un univers complex que resulta fascinant. Cada art, a la seva pròpia manera, cerca el mateix. Com a músiques, evidentment, al llarg dels anys estem immerses en un procés d'aprenentatge continu, amb dosis creixents d'autocrítica, i sempre sense perdre les ganes d'emocionar-nos. Més que una cosa en concret, valorem l'harmonia de tot plegat, música i lletra.